

Det var här det hände

Tutwiler, Mississippi

Musikprofilerna W.C. Handy och Sonny Boy Williamson har båda anknytning till den lilla staden Tutwiler i nordvästra Mississippi.

Omkring 25 kilometer söder om Clarksdale i Mississippi ligger Tutwiler, en stad som vid millennieskiftet hade 1 364 invånare, varav 87 procent med afro-amerikansk bakgrund.

The weirdest music I had ever heard

Flera städer gör anspråk på att vara "Birthplace of the blues". Tutwilers anspråk på titeln grundar sig på att det var där som kompositören och musikern W.C. Handy första gången hörde blues när han 1903 väntade på ett tåg, och en man sjöng att han var på väg dit järnvägslinjerna Southern och Yazoo Delta, "Yellow Dog", korsade varandra.

As he played, he pressed a knife on the strings of the guitar ... The effect was unforgettable. His song, too, struck me instantly: "Goin' where the Southern cross' the Dog" ... the weirdest music I had ever heard.

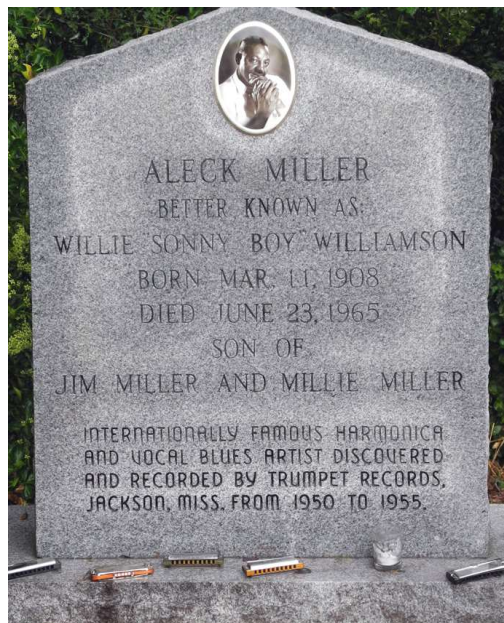
Räls där stationen i Tutwiler låg

Handy blev rejält påverkad av upplevelsen, och kom att komponera åtskilliga nummer influerade av denna och liknande upplevelser av tidig blues.

Ett par decennier senare gjorde Frank Stokes med sin grusiga stämma och kraftfulla, rytmiska gitarrspel närmare 40 inspelningar, i eget namn eller som Beale Street Sheiks ihop med gitarristen Dan Sane. Stokes var uppväxt i närheten av Tutwiler och hade en bred repertoar inkluderande såväl folklåtar som minstrel- och medicine show-nummer, men kunde till exempel även sjunga om en borgmästarkandidat i Memphis:

Mister Crump don't like it,
ain't gonna have it here,
No barrelhouse women, God, drinkin' no beer

Andra musiker som förknippas med Tutwiler är banjospelaren Tom Dumas och pianisten Lee Kizart, samt inte minst John Lee Hooker som växte upp på landet omkring en halvmil norr om staden.

En av bluesens verkligt originella profiler, Sonny Boy Williamson "no.2", är begravd strax utanför Tutwiler.

Sonny Boy Williamson

Några kilometer från platsen för Handy's bluesupplevelse ligger en övergiven kyrkogård, där den 1965 avlidne Sonny Boy Williamson (Aleck Miller) är begravd.

Gravstenen kom på plats femton år efter hans död och finansierades av Lillian McMurry, för vars skivbolag Trumpet Williamson gjorde sina första inspelningar i början av 1950-talet.

Bluesen lever vidare i dagens Tutwiler, inte minst i det av nunnan Maureen Delaney grundade Tutwiler Community Educational Center, där man sedan år 2010 till Sonny Boy W:s ära lär barn och ungdomar att spela blues.

Källor

W.C. Handy (1941) "Father Of The Blues"; C.S. Murray (2000), "Boogie Man"; Bengt Olsson/Blues Unlimited 100 (1973) "Frank Stokes – The Beale Street Sheik"; C. Aikin/Living Blues 233 (2014), "Blues school in Tutwiler".

